

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

JEDNACÍ ŘÁDY

JEDNACÍ ŘÁD SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

ze dne 25. července 2007

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 225a této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 140b této smlouvy,

s ohledem na Protokol o statutu Soudního dvora Evropských společenství, a zejména na přílohu I tohoto protokolu,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2004/752/ES, Euratom ze dne 2. listopadu 2004 o zřízení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ⁽¹⁾,

s ohledem na dohodu se Soudním dvorem,

s ohledem na schválení Rady ze dne 19. dubna 2007,

vzhledem k následujícím důvodům:

(1) Soud pro veřejnou službu má vypracovat svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem a se schválením Rady kvalifikovanou většinou.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 333, 9.11.2004, s. 7.

(2) Pro fungování Soudu pro veřejnou službu je namíste přijmout ustanovení stanovená smlouvami, Protokolem o statutu Soudního dvora, přílohou I tohoto statutu a rozhodnutím 2004/752/ES, Euratom a přijmout všechna další ustanovení nezbytná k uplatňování a, nakolik je to potřebné, k upřesnění a doplnění těchto aktů.

(3) Pro Soud pro veřejnou službu je namíste stanovit řízení uzpůsobená potřebám prvoinstančního soudu a posláni svěřenému Soudu pro veřejnou službu, spočívajícímu v rozhodování podle pravidel přizpůsobených zvláštnostem sporů, ve kterých má rozhodovat, zkoumaje možnosti smírného narovnání v každém stadiu řízení.

(4) Pro zajištění jednoty a soudržnosti soudního systému jako celku je žádoucí, aby se pravidla vztahující se na řízení před Soudem pro veřejnou službu nelišila více, než je nezbytné, od pravidel vztahujících se na řízení před Soudním dvorem podle jeho jednacího řádu přijatého dne 19. června 1991 ⁽²⁾, ve znění pozdějších změn, a na řízení před Soudem prvního stupně podle jeho jednacího řádu přijatého dne 2. května 1991 ⁽³⁾, ve znění pozdějších změn,

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 4.7.1991, s. 7. Jednací řád pozměněný naposledy rozhodnutím 2006/955/ES, Euratom (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 44).

⁽³⁾ Úř. věst. L 136, 30.5.1991, s. 1. Jednací řád pozměněný naposledy rozhodnutím 2006/956/ES, Euratom (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 45).

PŘIJÍMÁ TENTO:

JEDNACÍ ŘÁD

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

1. V ustanoveních tohoto řádu se rozumí:
 - „Smlouvou o ES“ Smlouva o založení Evropského společenství,
 - „Smlouvou o ESAE“ Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom),
 - „statutem Soudního dvora“ Protokol o statutu Soudního dvora,
 - „služebním řádem“ nařízení, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství, jakož i pracovní řád ostatních zaměstnanců těchto Společenství.
2. Pro účely tohoto řádu se:
 - „Soudem“ rozumí Soud pro veřejnou službu Evropské unie nebo, ve věcech projednávaných senátem nebo samosoudcem, tento senát nebo tento samosoudce;
 - „předsedou Soudu“ rozumí výlučně předseda soudu, přičemž „předsedou“ se rozumí předseda soudního kolegia;
 - „orgány“ rozumějí orgány Společenství a instituce, které jsou založeny smlouvami nebo aktem přijatým k jejich provádění a které mohou být účastníky řízení před Soudem.

HLAVA I

ORGANIZACE SOUDU

Kapitola 1

PŘESED A ČLENOVÉ SOUDU

Článek 2

Funkční období soudce

1. Funkční období soudce začíná dnem stanoveným ve jmenovací listině.
2. Nestanoví-li jmenovací listina takový den, začíná toto období dnem vystavení listiny.

Článek 3

Složení přísahy

1. Než se ujme své funkce, skládá soudce před Soudním dvorem Evropských společenství tuto přísahu:

„Přisahám, že budu svoji funkci vykonávat nestranně a podle svého nejlepšího svědomí; přísahám, že budu zachovávat tajnost porad.“

2. Bezprostředně po složení přísahy podepíše soudce prohlášení, kterým se slavnostně zavazuje během své funkce, jakož i po jejím ukončení zachovávat povinnosti vyplývající ze své funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo výhod po tomto ukončení funkce.

Článek 4

Odvolání a pozbytí funkce soudce

1. Má-li Soudní dvůr po konzultaci se Soudem rozhodnout, zda soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, vyzve předseda Soudu dotyčného soudce, aby se dostavil na neveřejné zasedání konané v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře a vyjádřil se k tomu.

2. Stanovisko Soudu musí obsahovat odůvodnění.

3. Stanovisko konstatující, že soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, musí získat alespoň většinu hlasů všech soudců Soudu. V takovém případě je Soudnímu dvoru oznámeno rozložení hlasů.

4. Hlasování je tajné; dotčený soudce se porady neúčastní.

Článek 5

Pořadí

1. S výjimkou předsedy Soudu a předsedů senátů se pořadí soudců nerozdílně stanoví podle délky výkonu funkce.

2. Při stejné délce této doby určuje pořadí věk.

3. Odstupujícím soudcům, kteří jsou opětovně jmenováni, se zachovává jejich předchozí pořadí.

Článek 6

Volba předsedy Soudu

1. V souladu s čl. 4 odst. 1 přílohy I statutu Soudního dvora volí soudci ze svého středu předsedu Soudu na dobu tří let. Předseda Soudu může být zvolen opětovně.

2. Uvolní-li se funkce předsedy Soudu před řádným uplynutím funkčního období, zvolí Soud nástupce pro zbývající část tohoto funkčního období.

3. Volba uvedená v tomto článku se provádí tajným hlasováním. Zvolen je soudce, který získá absolutní většinu hlasů. Nezáká-li žádný soudce absolutní většinu hlasů, koná se druhé kolo volby a zvolen je soudce, který získá nejvyšší počet hlasů. Při rovnosti počtu hlasů se za zvoleného považuje nejstarší soudce.

4. Jméno předsedy Soudu se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Pravomoci předsedy Soudu

1. Předseda Soudu řídí soudní činnost a správu Soudu.

2. Předsedá jednáním a poradám na neveřejných zasedáních:

— pléna;

— senátu, v němž zasedá pět soudců;

— každého senátu, v němž zasedají tři soudci, ke kterému je přidělen.

Článek 8

Nahrazení předsedy Soudu

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Soudu nebo v případě, že funkce předsedy Soudu není obsazena, je předsednictví zajištěno podle pořadí stanoveného v článku 5.

Kapitola 2

SOUDNÍ KOLEGIA

Článek 9

Soudní kolegia

Na základě čl. 4 odst. 2 přílohy I statutu Soudního dvora rozhoduje Soud v plénu, v senátu složeném z pěti soudců, v senátech složených ze tří soudců nebo jako samosoudce.

Článek 10

Zřizování senátů

1. Soud zřizuje senáty, v nichž zasedají tři soudci. Může zřídit senát, v němž zasedá pět soudců.

2. Soud rozhoduje o přidělení soudců k senátům. Je-li počet soudců přidělených k některému senátu vyšší než počet soudců, který v něm zasedá, Soud rozhodne o způsobu určení soudců, kteří tvoří soudní kolegium.

3. Rozhodnutí přijatá podle tohoto článku se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11

Předsedové senátů

1. V souladu s čl. 4 odst. 3 přílohy I statutu Soudního dvora volí soudci ze svého středu na dobu tří let předsedy senátů, v nichž zasedají tři soudci. Volby se konají postupem upraveným v čl. 6 odst. 3. Mohou být zvoleni opětovně.

2. Použijí se ustanovení čl. 6 odst. 2 a 4.

3. Předsedové senátů řídí soudní činnost svých senátů a předsedají jejich jednáním, jakož i poradám.

4. V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy senátu nebo v případě, že funkce předsedy senátu není obsazena, předsedá senátu některý z jeho členů určený podle pořadí stanoveného v článku 5.

5. Doplnuje-li výjimečně soudní kolegium předseda Soudu, předsedá mu.

Článek 12

Běžné soudní kolegium – Přidělování věcí senátům

1. S výhradou článků 13 a 14 Soud zasedá v senátech složených ze tří soudců.
2. Soud stanoví kritéria, kterými se řídí přidělování věcí uvedeným senátům.
3. Rozhodnutí podle předchozího odstavce se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Předání věci k projednání a rozhodnutí plénu nebo senátu, v němž zasedá pět soudců

1. Je-li to odůvodněno obtížností vznesených právních otázek, významem věci či zvláštními okolnostmi, může být věc předána k projednání a rozhodnutí plénu nebo senátu, v němž zasedá pět soudců.
2. O předání věci rozhodne Soud v plénu na návrh senátu, který věc projednává, nebo některého člena Soudu. Rozhodnutí lze přijmout v každém stadiu řízení.

Článek 14

Předání věci k projednání a rozhodnutí samosoudci

1. Věci přidělené senátu, v němž zasedají tři soudci, mohou být projednány a rozhodnuty soudcem zpravodajem jako samosoudcem, pokud jsou k takovému projednání vhodné vzhledem k absenci obtížných právních nebo skutkových otázek, omezenému významu věci a neexistenci jiných zvláštních okolností.

Předání samosoudci je vyloučeno ve věcech, které se týkají otázek legality obecně závazného právního aktu.

2. Rozhodnutí o předání věci přijímá po vyslechnutí účastníků řízení jednomyslně senát, který věc projednává. Rozhodnutí lze přijmout v každém stadiu řízení.

3. V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně samosoudce, kterému byla věc předána, určí předseda jiného soudce, který ho nahradí.

4. Zjistí-li samosoudce, že podmínky pro předání věci stanovené v odstavci 1 již nejsou splněny, vrátí věc senátu.

5. Ve věcech projednávaných samosoudcem vykonává pravomoci předsedy tento soudce.

Kapitola 3

SOUDNÍ KANCELÁŘ A OBSLUŽNÉ ÚTVARY**Oddíl 1 – Soudní kancelář**

Článek 15

Jmenování vedoucího soudní kanceláře

1. Soud jmenuje vedoucího soudní kanceláře.
2. Dva týdny před stanoveným datem jmenování informuje předseda Soudu soudce o došlých žádostech uchazečů.
3. Jmenování probíhá podle postupu stanoveného v čl. 6 odst. 3.
4. Jméno zvoleného vedoucího soudní kanceláře se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.
5. Vedoucí soudní kanceláře je jmenován na dobu šesti let. Může být jmenován opětovně.
6. Než se ujme své funkce, vedoucí soudní kanceláře skládá před Soudem přísahu stanovenou v článku 3.

Článek 16

Ukončení funkce vedoucího soudní kanceláře

1. Vedoucí soudní kanceláře může být zbaven funkce pouze tehdy, přestane-li splňovat požadované podmínky nebo plnit povinnosti vyplývající ze své funkce; Soud rozhodne poté, kdy poskytne vedoucímu soudní kanceláře možnost vyjádřit se.
2. Uvolní-li se funkce vedoucího soudní kanceláře před řádným uplynutím funkčního období, jmenuje Soud nového vedoucího soudní kanceláře na dobu šesti let.

Článek 17

Náměstek vedoucího soudní kanceláře

Soud může s použitím postupu pro jmenování vedoucího soudní kanceláře jmenovat jednoho jeho náměstka, který vedoucímu soudní kanceláře vypomáhá a zastupuje jej za podmínek stanovených v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v čl. 19 odst. 4.

Článek 18

Nepřítomnost nebo překážka na straně vedoucího soudní kanceláře

Jsou-li vedoucí soudní kanceláře a popřípadě jeho náměstek nepřítomni nebo je-li dána překážka na jejich straně, nebo jsou-li jejich funkce neobsazeny, určí předseda Soudu úředníky nebo zaměstnance, aby dočasně vykonávali činnost vedoucího soudní kanceláře.

Článek 19

Funkce vedoucího soudní kanceláře

1. Vedoucí soudní kanceláře je nápomocen Soudu, předsedovi Soudu a soudcům při plnění jejich funkce. Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy Soudu odpovědný za organizaci a činnost soudní kanceláře.
2. Vedoucí soudní kanceláře uchovává pečeti. Je odpovědný za archiv a dbá na zveřejňování publikací Soudu. Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy Soudu odpovědný za přijímání, předávání a úschovu všech písemností, jakož i za doručování stanovené tímto řádem
3. S výhradou ustanovení článku 4, čl. 16 odst. 1 a článku 27 se vedoucí soudní kanceláře účastní všech zasedání Soudu.
4. Soud schvaluje na návrh předsedy Soudu pokyny pro vedoucího soudní kanceláře. Pokyny se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Vedení rejstříku

1. Soudní kancelář vede v rámci odpovědnosti vedoucího soudní kanceláře rejstřík, do kterého se zapisují všechna podání a přílohy k nim.
2. Pravidla pro vedení rejstříku jsou stanovena v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v čl. 19 odst. 4.
3. Každý, kdo na tom má doložený zájem, může nahlédnout do rejstříku v soudní kanceláři a po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře, stanoveného Soudem na návrh vedoucího soudní kanceláře, z něj obdržet opisy nebo výpisy.
4. Každý účastník řízení také může po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře obdržet opisy podání, jakož i opisy rozsudků a usnesení.
5. Žádná třetí soukromá či veřejná osoba nesmí nahlížet do spisu ve věci nebo do procesních písemností bez výslovného povolení předsedy po vyslechnutí účastníků řízení. Toto povolení lze vydat jen k písemné žádosti, k níž musí být přiloženo podrobné odůvodnění oprávněného zájmu na nahlédnutí do spisu.

Oddíl 2 – Obslužné útvary

Článek 21

Úředníci a ostatní zaměstnanci

1. Úředníci a ostatní zaměstnanci, kteří jsou přímo nápomocni předsedovi Soudu, soudcům a vedoucímu soudní kanceláře, jsou jmenováni v souladu se služebním řádem. Jsou odpovědní vedoucímu soudní kanceláře jednajícímu z úřední moci předsedy Soudu.

2. Skládají před předsedou Soudu za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře tuto přísahu:

„Přisáhám, že funkce, které mi byly svěřeny Soudem pro veřejnou službu Evropské unie, budu vykonávat čestně a podle svého nejlepšího svědomí a budu zachovávat povinnost mlčenlivosti.“

Článek 22

Správa a finanční řízení Soudu

Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy Soudu odpovědný za správu Soudu, jeho finanční řízení a účetnictví; pomáhají mu při tom obslužné útvary Soudního dvora a Soudu prvního stupně.

Kapitola 4

ČINNOST SOUDU

Článek 23

Den, hodina a místo zasedání Soudu

1. Den a hodinu zasedání Soudu stanoví předseda.
2. Soud může konat jednotlivá zasedání jinde než v místě svého sídla.

Článek 24

Počet soudců potřebný pro usnášeníschopnost

Soud je usnášeníschopný jen tehdy, je-li přítomen následující počet soudců:

- pět soudců pro plenum;
- tři soudci pro senát, v němž zasedá pět soudců a senáty, v nichž zasedají tři soudci.

Článek 25

Nepřítomnost či překážka na straně soudce

1. Není-li z důvodu nepřítomnosti nebo překážky na straně některého ze soudců dosažen počet soudců potřebný pro usnášeníschopnost, odročí předseda zasedání do doby ukončení této nepřítomnosti či překážky.
2. Vyžaduje-li to řádný výkon spravedlnosti, může předseda pro dosažení počtu soudců potřebného pro usnášeníschopnost senátu rovněž doplnit soudní kolegium jiným soudcem téhož senátu nebo navrhnout předsedovi Soudu, aby určil soudce jiného senátu. Náhradní soudce je určen postupně podle pořadí stanoveného v článku 5 vyjma, pokud možno, předsedy Soudu a předsedů senátů.
3. Je-li soudní kolegium doplněno podle předchozího odstavce po jednání, je ústní část řízení znovu otevřena.

Článek 26

**Nepřítomnost nebo překážka na straně soudce senátu,
v němž zasedá pět soudců, před jednáním**

Je-li v senátu, v němž zasedá pět soudců, některý soudce před jednáním nepřítomný nebo je-li dána překážka na jeho straně, předseda Soudu určí jiného soudce postupně podle pořadí stanoveného v článku 5. Není-li možné dosáhnout počtu pěti soudců, může se přesto jednání konat, je-li dosaženo počtu soudců potřebného pro usnášeníschopnost.

Článek 27

Porada

1. Porady Soudu se konají na neveřejném zasedání.
2. Porad se účastní pouze soudci, kteří byli přítomni na jednání.
3. V souladu s čl. 17 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora a čl. 5 prvním pododstavcem přílohy I uvedeného statutu může Soud platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců.

Je-li z důvodu nepřítomnosti nebo překážky na straně některého ze soudců senátu, v němž zasedá pět soudců, nebo pléna počet soudců sudý, neúčastní se porady soudce postavený nejnižší v pořadí, podle pořadí stanoveného v článku 5, pokud ovšem není soudcem zpravodajem. V takovém případě se porady neúčastní soudce, který soudci zpravodají v uvedeném pořadí bezprostředně předchází.
4. Každý soudce, který se účastní porady, vyjádří svůj názor a důvody na jeho podporu.

Kterýkoli soudce může požádat, aby před hlasováním byla jakákoliv otázka položena v jím zvoleném jazyce a aby byla písemně sdělena ostatním soudcům.

Závěry, na nichž se většina soudců po závěrečné rozpravě shodla, jsou pro rozhodnutí Soudu určující. Soudci hlasují v opačném pořadí, než je pořadí stanovené v článku 5.

V případě rozdílných názorů na předmět, znění a pořadí otázek nebo na výklad hlasování rozhodne o těchto otázkách Soud.

5. Poradám Soudu o správních záležitostech je přítomen vedoucí soudní kanceláře, nerozhodne-li Soud jinak.

6. Zasedá-li Soud v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře, pověří Soud soudce na nejnižším místě pořadí podle článku 5, aby, je-li to třeba, sepsal protokol, který podepisují předseda a uvedený soudce.

Článek 28

Soudní prázdniny

1. S výhradou zvláštního rozhodnutí Soudu se soudní prázdniny stanovují takto:

- od 18. prosince do 10. ledna,
- od neděle před Velikonocemi do druhé neděle po Velikonocích,
- od 15. července do 15. září.

2. Předsednictví Soudu je v průběhu soudních prázdnin zajišťováno v místě sídla Soudu buď předsedou Soudu, který je ve spojení s vedoucím soudní kanceláře, nebo některým předsedou senátu nebo jiným soudcem, kterého pověří zastupováním.

Předseda Soudu může v naléhavém případě svolat soudce.

3. Soud dodržuje úřední svátky místa, v němž sídlí.
4. Soud může v odůvodněných případech poskytnout kterémukoli soudci dovolenou.

Kapitola 5

JAZYKOVÝ REŽIM

Článek 29

Jazykový režim

Na základě článku 64 statutu Soudního dvora a čl. 7 odst. 2 přílohy I uvedeného statutu se na Soud vztahují ustanovení jednacího řádu Soudu prvního stupně týkající se jazykového režimu.

Kapitola 6

PRÁVA A POVINNOSTI ZÁSTUPCŮ ÚČASTNÍKŮ ŘÍZENÍ

Článek 30

Výsady, imunity a výhody

1. Zástupci účastníků řízení, kteří vystupují před Soudem nebo před jiným soudním orgánem, na který se Soud obrátil s dožádáním, požívají imunity, pokud jde o jejich ústní a písemná vyjádření týkající se věci nebo účastníků řízení.

2. Zástupci účastníků řízení navíc požívají následujících výsad a výhod:

- a) veškeré písemnosti a dokumenty týkající se řízení nepodléhají prohlídce a nesmí být zabaveny. V případě pochybností mohou příslušníci celní správy nebo policie dotyčné písemnosti a dokumenty zapečetit; ty jsou poté neprodleně

předány Soudu a za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře a dotyčné osoby prověřeny;

- b) zástupci účastníků řízení mají nárok na přidělení prostředků v zahraniční měně nezbytných k plnění svých úkolů;
 - c) zástupci účastníků řízení požívají svobody cestovat v míře nezbytné k plnění svých úkolů.
3. Výsady, imunity a výhody uvedené v odstavcích 1 a 2 se přiznávají výhradně v zájmu řádného průběhu řízení.
4. Soud může odejmout imunitu, usoudí-li, že se tím nenaruší řádný průběh řízení.

Článek 31

Postavení zástupců účastníků řízení

Oprávněné osoby mohou požívat výsad, imunit a výhod uvedených v článku 30 jen tehdy, když prokážou své postavení:

- a) zmocněnci úředním dokladem vystaveným účastníkem, za kterého jednají a jenž neprodleně doručí jeho opis vedoucímu soudní kanceláře;
- b) poradci a advokáti průkazem podepsaným vedoucím soudní kanceláře. Platnost tohoto průkazu je omezena na

určitou dobu; ta může být prodloužena nebo zkrácena podle délky řízení.

Článek 32

Vyloučení z řízení

1. Má-li Soud za to, že chování zástupce účastníka řízení ve vztahu k Soudu, předsedovi, soudci nebo vedoucímu soudní kanceláře se neslučuje s důstojností Soudu nebo s požadavky řádného výkonu spravedlnosti anebo že tento zástupce užívá práv vyplývajících z jeho funkce k jiným účelům, než pro které mu byla přiznána, informuje o tom dotčenou osobu. Soud o tom může informovat příslušné orgány, kterým dotčená osoba podléhá; kopie dopisu zasláního těmto orgánům se předá dotčené osobě.

Ze stejných důvodů může Soud usnesením kdykoli dotčenou osobu po jejím vyslechnutí z řízení vyloučit. Toto usnesení je okamžitě vykonatelné.

2. Je-li zástupce účastníka řízení vyloučen z řízení, řízení se přerušuje na dobu stanovenou předsedou k tomu, aby si dotčený účastník řízení mohl zvolit jiného zástupce.

3. Rozhodnutí přijatá podle ustanovení tohoto článku mohou být zrušena.

HLAVA II

ŘÍZENÍ

Kapitola 1

PÍSEMNÁ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 33

Obecná ustanovení

1. Písemná část řízení zahrnuje podání žaloby a žalobní odpovědi, jakož i, za podmínek stanovených v článku 41, repliky a dupliky.
2. Předseda stanoví lhůty pro předkládání podání.

Článek 34

Doručování podání

1. Prvopis každého podání musí být podepsán zástupcem účastníka řízení.

Tento prvopis a všechny přílohy v něm uvedené se předkládají společně s pěti stejnopisy pro Soud a se stejnopisem pro každého

z účastníků řízení. Stejnopisy osvědčuje účastník řízení, který je předkládá.

2. Orgány musí navíc předložit ve lhůtách stanovených Soudem překlad každého svého podání do ostatních jazyků uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1. Použije se přitom odst. 1 druhý pododstavec.

3. Každé podání musí být datováno. Pro počítání procesních lhůt je rozhodný pouze den doručení do soudní kanceláře.

4. Ke každému podání musí být přiložena složka obsahující písemnosti a dokumenty, na něž se účastník řízení odvolává, včetně jejich seznamu.

5. Jsou-li z důvodu obsáhlosti některé písemnosti nebo některého dokumentu přiloženy k podání pouze výňatky z nich, uloží se celá písemnost nebo celý dokument anebo jejich úplný opis v soudní kanceláři.

6. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odstavců 1 až 4, je den, kdy je stejnopis podepsaného prvopisu podání včetně seznamu písemností a dokumentů uvedeného v odstavci 4 doručen do kanceláře jakýmkoli technickým prostředkem, jímž Soud disponuje, rozhodný pro účely zachování procesních lhůt, a to za podmínky, že podepsaný prvopis podání spolu s přílohami a stejnopisy uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci je doručen do kanceláře do deseti dnů od obdržení kopie prvopisu. Článek 100 odst. 3 se na tuto desetidenní lhůtu nepoužije.

7. Aniž jsou dotčena ustanovení prvního pododstavce odstavce 1 a odstavců 2 až 4, Soud může rozhodnutím stanovit podmínky, za nichž je podání zaslané soudní kanceláří elektronicky považováno za originál tohoto podání. Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 35

Žaloba

1. Žaloba uvedená v článku 21 statutu Soudního dvora musí obsahovat:

- a) jméno (název) a bydliště (sídlo) žalobce;
- b) uvedení postavení a adresy podepsaného;
- c) označení strany, proti níž žaloba směřuje;
- d) předmět sporu a návrhová žádání žalobce;
- e) žalobní důvody a uplatňované právní a skutkové argumenty;
- f) popřípadě označení navrhovaných důkazů.

2. K žalobě se v případě potřeby připojí:

- a) akt, jehož zrušení je navrhováno;
- b) stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu a rozhodnutí o odpovědi na tuto stížnost s uvedením dne podání stížnosti a dne oznámení rozhodnutí;

3. Pro účely řízení musí žaloba obsahovat:

- doručovací adresu v místě sídla Soudu s uvedením osoby zmocněné k tomu, aby přijímala všechny doručované písemnosti;
- nebo uvedení jakéhokoli technického prostředku, jímž Soud disponuje, s jehož užitím k přijímání všech doručovaných písemností zástupce žalobce souhlasí;
- nebo oba výše uvedené způsoby doručování.

4. Pokud žaloba nesplňuje podmínky uvedené v třetím odstavci, jsou všechny doručované písemnosti pro účely řízení pro dotyčného účastníka do doby, než je uvedený nedostatek odstraněn, zasílány doporučenou poštovní zásilkou adresovanou zástupci uvedeného účastníka řízení. Odchylně od čl. 99 odst. 1 se za řádné doručení považuje uložení doporučené zásilky u pošty v místě sídla Soudu.

5. Advokát žalobce musí v kanceláři uložit potvrzení, že je oprávněn působit jako právní zástupce před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Článek 36

Odstranění vad

Nesplňuje-li žaloba podmínky stanovené v čl. 35 odst. 1 písm. a), b) a c), odst. 2 nebo odst. 5, určí vedoucí soudní kanceláře žalobci přiměřenou lhůtu k tomu, aby vady odstranil. Nedojde-li v určené lhůtě k odstranění vad, rozhodne Soud, zda nedodržení těchto formálních podmínek činí žalobu nepřijatelnou.

Článek 37

Doručování žaloby a oznámení v Úředním věstníku

1. Žaloba se doručuje žalovanému. V případech uvedených v článku 36 je doručení provedeno, jakmile jsou odstraněny vady nebo jakmile Soud prohlásí, že žaloba je přípustná.

2. Oznámení o každém návrhu na zahájení řízení se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie* s uvedením data jeho doručení, účastníků řízení, předmětu a popisu sporu a návrhového žádání žalobce.

Článek 38

Počáteční přidělení věci soudnímu kolegiu

Jakmile byla podána žaloba, přidělí předseda Soudu věc jednomu ze senátů, v němž zasedají tři soudci, v souladu s kritérii uvedenými v čl. 12 odst. 2.

V každé věci přidělené senátu navrhne jeho předseda předsedovi Soudu určení soudce zpravodaje; o návrhu rozhodne předseda Soudu.

Článek 39

Žalobní odpověď

1. Ve lhůtě dvou měsíců od doručení žaloby podá žalovaný žalobní odpověď, která musí obsahovat:

- a) jeho jméno (název) a bydliště (sídlo);

- b) uvedení postavení a adresy podepsaného;
- c) návrhové žádání žalovaného;
- d) důvody a uplatňované právní a skutkové argumenty;
- e) popřípadě označení navrhovaných důkazů.

Použije se čl. 35 odst. 3 a 4.

Advokát žalovaného musí v kanceláři uložit potvrzení, že je oprávněn působit jako právní zástupce před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

2. Předseda může za výjimečných okolností k odůvodněné žádosti žalovaného prodloužit lhůtu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 40

Předání Radě a Komisi

Nejsou-li Rada nebo Komise účastníky řízení, zašle jim Soud stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi s výjimkou jejich příloh, aby měl dotýčný orgán možnost posoudit, zda je namítána nepoužitelnost některého jeho právního aktu ve smyslu článku 241 Smlouvy o ES nebo článku 156 Smlouvy o ESAE.

Článek 41

Druhá výměna spisů

Na základě čl. 7 odst. 3 přílohy I statutu Soudního dvora může Soud bez návrhu nebo na odůvodněný návrh žalobce rozhodnout, že je pro doplnění soudního spisu nezbytná druhá výměna spisů.

Článek 42

Označení nových důkazů

Účastníci řízení mohou až do konce jednání navrhnout na podporu své argumentace další důkazy za podmínky, že je prodlouží s jejich předložením řádně odůvodněno.

Článek 43

Nové důvody

1. Nové důvody nelze předkládat po první výměně spisů, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

2. Předloží-li účastník v průběhu řízení nový důvod, může předseda po uplynutí běžných procesních lhůt určit na základě zprávy soudce zpravodaje druhému účastníku řízení lhůtu k tomu, aby se k takovému důvodu vyjádřil.

Posouzení přípustnosti důvodu se provede až v rámci rozhodnutí, jímž se končí řízení.

Článek 44

Dokumenty a písemnosti – Důvěrnost – Anonymita

1. S výhradou ustanovení čl. 109 odst. 5 Soud přihlédne pouze k těm dokumentům a písemnostem, s nimiž měli zástupci účastníků řízení možnost se seznámit a k nimž se mohli vyjádřit.

2. Pokud má Soud ověřit s ohledem na jednoho nebo více účastníků řízení důvěrnost určitého dokumentu, který by mohl být důležitý pro rozhodnutí ve věci, uvedený dokument není před ukončením tohoto ověřování předán účastníkům řízení. Soud může usnesením požadovat předložení uvedeného dokumentu.

3. Pokud byl Soudu předložen dokument, k němuž orgán Společenství odepřel přístup, v rámci řízení, které se týká legality tohoto odepření, není uvedený dokument předán ostatním účastníkům řízení.

4. Soud může na odůvodněný návrh nebo i bez návrhu odstranit v publikacích týkajících se dané věci jméno (název) žalobce nebo jiných osob, zmíněných v rámci řízení, nebo určité údaje, existují-li oprávněné důvody k tomu, aby totožnost osoby nebo obsah těchto údajů zůstaly důvěrnými.

Článek 45

Předběžná zpráva

1. Po poslední výměně spisů účastníků řízení předseda stanoví den, ke kterému soudce zpravodaj předloží Soudu předběžnou zprávu.

2. Předběžná zpráva zahrnuje návrhy, zda je třeba provést organizační procesní opatření nebo důkazní opatření, zda existují možnosti smírného narovnání sporu, jakož i zda je případně třeba věc přidělit plénu, senátu, v němž zasedá pět soudců, nebo soudci zpravodaji jako samosoudci.

3. Soud rozhodne o návrzích soudce zpravodaje.

Článek 46

Souvislost věcí – Spojení věcí

1. V zájmu řádného výkonu spravedlnosti může předseda po vyslechnutí účastníků řízení kdykoliv usnesením spojit několik věcí pro účely písemné nebo ústní části řízení nebo rozhodnutí, jímž se končí řízení, a to z důvodu, že tyto věci spolu souvisí. Věci mohou být později vyloučeny k samostatnému řízení. Předseda může předat tyto otázky k rozhodnutí Soudu.

2. Mohou-li být věci přidělené různým soudním kolegiím spojeny z důvodu, že spolu souvisí, předseda Soudu rozhodne o jejich novém přidělení.

3. Zástupci účastníků řízení ve spojených věcech mohou nahlížet v soudní kanceláři do písemností týkajících se procesních úkonů doručených účastníkům řízení v ostatních dotčených věcech. Předseda však může na žádost účastníka řízení, aniž je dotčen čl. 44 odst. 1 a 2, vyloučit z práva nahlížet tajné nebo důvěrné písemnosti.

Článek 47

Pořadí vyřizování věci

1. Soud vyřizuje věci, jež mu jsou předloženy, v pořadí, v jakém jsou způsobilé k projednání.

2. Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti rozhodnout o přednostním projednání věci.

3. Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti po vyslechnutí účastníků řízení rozhodnout bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení o pozdějším projednání věci, zejména za účelem usnadnění smírného narovnání sporu.

Kapitola 2

ÚSTNÍ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 48

Konání jednání

1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení tohoto řádu, která Soudu umožňují rozhodnout usnesením, a s výhradou odstavce 2 tohoto článku, zahrnuje řízení před Soudem jednání.

2. Uskutečnila-li se druhá výměna spisů a má-li Soud za to, že konání jednání není nezbytné, může se souhlasem účastníků řízení rozhodnout bez jednání.

Článek 49

Den jednání

Předseda stanoví den jednání.

Článek 50

Nepřítomnost účastníků řízení na jednání

Zástupci účastníků řízení, kteří byli řádně obesláni, aby se dostavili na jednání, jsou povinni včas uvědomit soudní kancelář o tom, že se jednání nehodlají účastnit.

Uvedli-li zástupci všech účastníků řízení, že se jednání nezúčastní, může Soud rozhodnout, že ústní část řízení je skončena.

Článek 51

Průběh jednání

1. Jednání zahajuje a řídí předseda, který odpovídá za pořádek při jednání.

2. Jestliže bylo ve věci jednáno s vyloučením veřejnosti, obsah jednání se nezveřejňuje.

3. Účastníci řízení mohou před Soudem vystupovat pouze prostřednictvím svého zástupce.

4. Předseda a ostatní soudci mohou v průběhu jednání:

a) klást otázky zástupcům účastníků řízení;

b) vyzvat samotné účastníky řízení, aby se vyjádřili k určitým aspektům sporu.

Článek 52

Skončení ústní části řízení

1. Na konci jednání prohlásí předseda ústní část řízení za skončenou.

2. Soud může nařídít znovuotevření ústní části řízení.

Článek 53

Protokol o jednání

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Soudu nahlížet do veškerých protokolů a obdržet na své náklady jejich opis.

Kapitola 3

ORGANIZAČNÍ PROCESNÍ OPATŘENÍ A DŮKAZNÍ OPATŘENÍ

Článek 54

Obecná ustanovení

1. Účelem organizačních procesních opatření a důkazních opatření je zajistit za nejlepších možných podmínek přípravu věcí pro rozhodování, průběh řízení a řešení sporů.

Organizační procesní opatření a důkazní opatření mohou být nařízena nebo změněna v každém stadiu řízení.

2. Každý účastník řízení může v každém stadiu řízení navrhnout přijetí nebo změnu organizačních procesních opatření a důkazních opatření. V tom případě je nutno před nařízením těchto opatření vyslechnout ostatní účastníky řízení.

3. Pokud to okolnosti řízení vyžadují, soudce zpravodaj nebo případně Soud uvědomí účastníky o zamýšlených opatřeních, aby jim umožnil předložit ústně nebo písemně vyjádření.

Oddíl 1 – Organizační procesní opatření

Článek 55

Účel a druhy

1. Účelem organizačních procesních opatření je:
 - a) zajistit řádný průběh písemné a ústní části řízení a usnadnit provádění důkazů;
 - b) určit body, ke kterým musí účastníci řízení doplnit své argumenty nebo které vyžadují důkazní opatření;
 - c) upřesnit dosah návrhových žádání účastníků řízení, jejich důvodů a argumentů a vyjasnit otázky, jež jsou mezi nimi sporné.
2. Organizační procesní opatření mohou spočívat zejména v:
 - a) kladení otázek účastníkům řízení;
 - b) výzvách účastníkům řízení, aby předložili svá písemná nebo ústní stanoviska k určitým aspektům sporu;
 - c) vyžádání informací nebo podrobnějších objasnění od účastníků řízení;
 - d) vyžádání předložení dokumentů nebo jakýchkoli písemností týkajících se dané věci od účastníků řízení;
 - e) předvolání účastníků řízení ke schůzkám.

Článek 56

Řízení

Aniž by byl dotčen čl. 44 odst. 2, rozhoduje o organizačních procesních opatřeních soudce zpravodaj, ledaže předloží tuto otázku Soudu z důvodu dosahu zamýšlených opatření nebo jejich významu pro řešení sporu. Vedoucí soudní kanceláře zajistí jejich oznámení účastníkům řízení.

Oddíl 2 – Důkazní opatření

Článek 57

Druhy důkazních opatření

Aniž jsou tím dotčena ustanovení článků 24 a 25 statutu Soudního dvora, lze dokazování provést:

- a) předvoláním samotných účastníků řízení;
- b) vyžádáním sdělení informací nebo údajů od třetích osob;

- c) vyžádáním předložení dokumentů nebo jakýchkoli písemností týkajících se dané věci od třetích osob;
- d) výsledkem svědků;
- e) znaleckým posudkem;
- f) ohledáním místa nebo předmětu.

Článek 58

Řízení

1. O důkazních opatřeních rozhoduje Soud.
 2. Rozhodnutí o opatřeních uvedených v čl. 57 písm. d), e) a f) se přijímá usnesením, které uvede dokazované skutečnosti, a po vyslechnutí účastníků řízení.
- Rozhodnutí o opatřeních uvedených v čl. 57 písm. a), b) a c) oznámí vedoucí soudní kanceláře účastníkům řízení.
3. Účastníci řízení mohou být přítomni provádění důkazů.
 4. Pokud Soud rozhodne o důkazním opatření a pokud k němu nepřikročí sám, pověří jeho provedením soudce zpravodaje.
 5. Účastníci řízení mohou vždy předkládat protidůkazy nebo rozšiřovat původní důkazní návrhy.

Oddíl 3 – Předvolávání a výslech svědků a znalců

Článek 59

Předvolávání svědků

1. Soud může bez návrhu nebo na návrh některého účastníka řízení nařídít, aby určité skutečnosti byly zjištěny výsledkem svědků.

Účastník řízení ve své žádosti o výslech svědka přesně uvede, kterých skutečností se má výslech týkat a z jakých důvodů má být svědek vyslechnut.

2. Svědkové jsou předvoláni Soudem na základě usnesení, které obsahuje:

- a) příjmení, jméno, postavení a bydliště svědků;
- b) den a místo výslechu;
- c) uvedení skutečností, k nimž budou svědkové vyslechnuti;
- d) případně odkaz na opatření Soudu v otázkách náhrady výdajů vzniklých svědkům a na sankce, které lze svědkům uložit, pokud se nedostaví.

3. Soud může ve výjimečných případech podmínit předvolání svědků, kteří mají být vyslechnuti na žádost účastníka řízení, tím, že dotyčný účastník řízení složí do pokladny Soudu peněžitou jistotu k pokrytí předpokládaných výdajů ve výši, kterou určí Soud.

Svědci, kteří byli předvoláni bez návrhu, obdrží z pokladny Soudu nezbytnou zálohu.

Článek 60

Výslech svědků

1. Předseda poučí svědka po ověření jeho totožnosti o tom, že bude muset potvrdit pravdivost své výpovědi způsobem, který stanoví odstavec 2 a článek 63.

Soud svědka vyslechne poté, kdy k tomu předvolal účastníky řízení. Po ukončení výpovědi mohou předseda a jakýkoli soudce na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu klást svědkovi otázky.

Zástupci účastníků řízení mohou svědkům klást otázky s přivolením předsedy.

2. S výhradou ustanovení článku 63 složí svědek před svou výpovědí tuto přísahu:

„Přisáhám, že budu říkat pravdu, celou pravdu a nic než pravdu.“

Soud může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy svědka upustit.

3. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje protokol, v němž jsou zachyceny výpovědi svědků.

Protokol podepíší předseda nebo soudce zpravodaj pověřený výslechem a rovněž vedoucí soudní kanceláře. Dříve, než ho podepíší, musí být svědkovi dána možnost, aby obsah protokolu ověřil a podepsal jej.

Protokol je veřejnou listinou.

Článek 61

Povinnosti svědků

1. Řádně předvolaní svědci jsou povinni vyhovět předvolání a dostavit se k výslechu.

2. Nedostaví-li se řádně předvolaný svědek k Soudu, může mu Soud uložit peněžitou pokutu až do výše 5 000 eur a nařídit nové předvolání svědka na jeho vlastní náklady.

Stejná pokuta může být uložena svědkovi, který nedůvodně odepře výpověď, odmítne složit přísahu, případně učinit místo přísežné prohlášení.

3. Svědkovi, který předloží odůvodněnou omluvu, může Soud pokutu prominout. Pokutu lze na žádost svědka snížit, pokud prokáže, že pokuta je neúměrná jeho příjmům.

4. Nucený výkon rozhodnutí o uložení pokuty nebo o jiných opatřeních vydaných podle tohoto článku se provádí v souladu s ustanoveními článků 244 a 256 Smlouvy o ES a článků 159 a 164 Smlouvy o ESAE.

Článek 62

Znalecký posudek

1. Soud může bez návrhu nebo na návrh některého účastníka řízení nařídit vypracování znaleckého posudku. Usnesení, kterým je znalec ustanoven, vymezí jeho úkol a určí lhůtu k odevzdání posudku.

2. Znalec obdrží stejnopis usnesení i veškerou dokumentaci nezbytnou k provedení svého úkolu. Podléhá soudci zpravodaji, který může být přítomen znaleckému šetření a je průběžně informován o pokroku při plnění úkolu, který byl znalci uložen.

Soud může požadovat, aby účastníci řízení nebo některý z nich složili peněžitou jistotu k pokrytí nákladů na vypracování znaleckého posudku.

3. Soud může na žádost znalce nařídit výslech svědků, kteří jsou vyslechnuti v souladu s ustanoveními článku 60.

4. Znalec se může vyjádřit pouze k bodům, které mu byly v zadání výslovně označeny.

5. Soud může nařídit výslech znalce poté, kdy znalec odevzdal posudek a kdy k jeho výslechu předvolal účastníky řízení.

Zástupci účastníků řízení mohou klást znalci otázky s přivolením předsedy.

6. S výhradou ustanovení článku 63 složí znalec po odevzdání posudku před Soudem tuto přísahu:

„Přisáhám, že jsem svůj úkol splnil podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně.“

Soud může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy znalce upustit.

Článek 63

Přísaha

1. Předseda vyzve osoby, jimž je uloženo složit před Soudem přísahu jako svědkové nebo znalci, aby vypovídaly pravdivě nebo aby plnily svůj úkol podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně, a poučí je o trestních následcích stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

2. Svědkové a znalci skládají přísahu buď v souladu s čl. 60 odst. 2 prvním pododstavcem a čl. 62 odst. 6 prvním pododstavcem, nebo způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

3. Pokud vnitrostátní právní předpisy jejich domovského státu umožňují svědkům nebo znalcům, aby v soudním řízení vedle přísahy nebo namísto ní učinili místopřísežné prohlášení, mohou svědkové a znalci toto prohlášení učinit způsobem a za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy svého domovského státu.

Pokud vnitrostátní právní předpisy domovského státu svědka neumožňují ani složit přísahu, ani učinit místopřísežné prohlášení, postupuje se podle odstavce 1.

Článek 64

Nepravdivé svědectví – Nepravdivé prohlášení znalce

1. Pokud svědek nebo znalec pod přísahou vypovídal nepravdivě, může Soud rozhodnout, že to oznámí příslušnému orgánu uvedenému v příloze III doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora toho členského státu, jehož soudy jsou příslušné k trestnímu stíhání; přihlédne se k ustanovením článku 63.

2. Vedoucí soudní kanceláře je odpovědný za předání rozhodnutí Soudu. Rozhodnutí uvádí skutečnosti a okolnosti, na nichž se uvedené oznámení zakládá.

Článek 65

Odmítnutí svědka či znalce

1. Vysloví-li se některý účastník řízení proti svědkovi nebo znalci z důvodů jeho nezpůsobilosti, nevěrohodnosti či z kteréhokoli jiného důvodu nebo odmítnou-li svědek či znalec vypovídat, složit přísahu nebo učinit místopřísežné prohlášení, rozhodne Soud usnesením s odůvodněním.

2. Námitka ohledně svědka nebo znalce musí být vznesena ve lhůtě dvou týdnů poté, kdy bylo doručeno usnesení o předvolání svědka nebo o ustanovení znalce; prohlášení o námitce musí být odůvodněno a obsahovat označení důkazů.

Článek 66

Náhrada výdajů – Náhrady

1. Svědci a znalci mají právo na náhradu výdajů na cestu a pobyt. Pokladna Soudu jim může na tyto výdaje poskytnout zálohu.

2. Svědci mají dále právo na náhradu ušlého výdělku a znalci na odměnu za svou práci. Pokladna Soudu vyplácí svědkům a znalcům tyto náhrady poté, kdy splnili své povinnosti.

Článek 67

Dožádání

1. Soud může na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu dožádat o provedení výslechu svědků nebo znalců.

2. Dožádání se vydává ve formě usnesení, které obsahuje příjmení, jméno, postavení a adresu svědka nebo znalce, stanoví skutečnosti, o kterých má svědek nebo znalec vypovídat, a uvádí jména účastníků řízení, jejich zástupců, jejich adresy a stručný popis předmětu řízení.

3. Vedoucí soudní kanceláře zašle usnesení příslušnému orgánu uvedenému v příloze I doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora toho členského státu, na jehož území má být svědek nebo znalec vyslechnut. Přiloží k tomuto usnesení popřípadě překlad do úředního jazyka nebo úředních jazyků členského státu, kterému je určeno.

Orgán uvedený v prvním pododstavci předá usnesení soudnímu orgánu, který je příslušný podle právních předpisů jeho státu.

Příslušný soudní orgán vyřídí dožádání v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy. Po vyřízení dožádání předá příslušný soudní orgán orgánu uvedenému v prvním pododstavci usnesení o dožádání, veškeré písemnosti o jeho vyřízení a výkaz nákladů. Tyto dokumenty se zasílají vedoucímu soudní kanceláře.

Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad písemností do jednacího jazyka.

4. Soud uhradí výdaje spojené s dožádáním, aniž by tím bylo dotčeno právo uložit případně jejich náhradu účastníkům řízení.

Kapitola 4

SMÍRNÉ NAROVNÁNÍ SPORŮ

Článek 68

Podmínky

1. V každém stadiu řízení může Soud zkoumat možnosti smírného narovnání celého sporu mezi žalobcem a žalovaným či jeho části, navrhnout jedno či více řešení vedoucích k ukončení sporu a přijmout vhodná opatření za účelem usnadnění tohoto narovnání.

Může zejména:

- vyzvat účastníky řízení nebo třetí osoby, aby poskytli informace nebo údaje;
- vyzvat účastníky řízení nebo třetí osoby, aby předložili dokumenty;

— zvat ke schůzkám zástupce účastníků řízení, samotné účastníky řízení nebo jakéhokoli úředníka či zaměstnance orgánu oprávněného k vyjednání případné dohody.

2. Odstavec 1 se použije rovněž v rámci řízení o předběžných opatřeních.

3. Soud může pověřit soudce zpravodaje ve spolupráci s vedoucím soudní kanceláře, aby usiloval o dosažení smírného narovnání sporu nebo aby provedl opatření, o kterých za tímto účelem rozhodl.

Článek 69

Dohoda účastníků řízení

1. Dohodnou-li se žalobce a žalovaný před Soudem nebo soudcem zpravodajem na řešení svého sporu, může být znění této dohody zaznamenáno v protokolu, který je podepsaný předsedou nebo soudcem zpravodajem, jakož i vedoucím soudní kanceláře. Dohoda je, tak jak byla zaznamenána v protokolu, veřejnou listinou.

Věc se vyškrtne z rejstříku usnesením předsedy s odůvodněním.

Předseda konstatuje na návrh žalobce a žalovaného znění této dohody v usnesení o vyškrtnutí.

2. Oznámi-li žalobce a žalovaný Soudu, že se dohodli mimo Soud na řešení svého sporu, a upřesní-li, že upouští od všech svých nároků, nařídí předseda vyškrtnutí věci.

3. Předseda rozhodne o náhradě nákladů řízení podle dohody nebo, není-li dohody, podle svého volného uvážení.

Článek 70

Smírné narovnání a soudní řízení

Soud a účastníci řízení nemohou v rámci soudního řízení použít vyjádřená stanoviska, nastíněné nabídky, předložené návrhy, učiněné ústupky nebo dokumenty předložené pro účely smírného narovnání.

Kapitola 5

PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ A ROZHODNUTÍ SOUDU O UPUŠTĚNÍ OD PROJEDNÁNÍ VĚCI VE PROSPĚCH SOUDNÍHO DVORA A SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

Článek 71

Podmínky pro přerušení a řízení

1. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 117 odst. 4, čl. 118 odst. 4 a čl. 119 odst. 4, probíhající řízení může být přerušeno:

a) jsou-li Soudu i Soudu prvního stupně nebo Soudu i Soudnímu dvoru předloženy věci, které se týkají stejné

otázky výkladu nebo otázky platnosti stejného právního aktu, dokud Soud prvního stupně nebo Soudní dvůr nevynese rozsudek;

b) pokud je k Soudu prvního stupně podán kasační opravný prostředek proti rozhodnutí Soudu ve věci samé o části předmětu sporu, proti rozhodnutí o námitce nebo překážce v průběhu řízení týkajícímu se námitky nepřislušnosti nebo nepřípustnosti, anebo proti rozhodnutí, kterým se zamítá vedlejší účastenství;

c) na základě společného návrhu účastníků řízení;

d) v ostatních zvláštních případech, vyžaduje-li to řádný výkon spravedlnosti.

2. Rozhodnutí o přerušení řízení se přijímá usnesením předsedy obsahujícím odůvodnění, a to po vyslechnutí účastníků řízení; předseda může předat tuto otázku Soudu.

3. Každé rozhodnutí o pokračování v řízení před koncem přerušení nebo rozhodnutí podle čl. 72 odst. 2 se přijímá stejným postupem.

Článek 72

Délka trvání a účinky přerušení řízení

1. Účinky přerušení řízení nastanou dnem označeným v usnesení o přerušení nebo, není-li takový den označen, dnem tohoto usnesení.

2. Není-li v usnesení o přerušení určen konec přerušení, je přerušení ukončeno dnem označeným v usnesení o pokračování v řízení nebo, není-li takový den označen, dnem usnesení o pokračování v řízení.

3. V době přerušení nemůže doběhnout žádná procesní lhůta s výjimkou lhůty stanovené v čl. 109 odst. 1 pro podání návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

Procesní lhůty počínají běžet znovu od počátku ode dne, kdy je přerušení ukončeno.

Článek 73

Upuštění od projednání věci

1. Zjistí-li Soud, že pro žalobu, která mu byla předložena, je příslušný Soudní dvůr nebo Soud prvního stupně, postoupí ji v souladu s čl. 8 odst. 2 přílohy I statutu Soudního dvora Soudnímu dvoru nebo Soudu prvního stupně.

2. Soud rozhodne usnesením s odůvodněním.

Kapitola 6

**ZPĚTVZETÍ NÁVRHU, NEROZHODNUTÍ VE VĚCI A NÁMITKY
A PŘEKÁŽKY V PRŮBĚHU ŘÍZENÍ**

Článek 74

Zpětvzetí návrhu

Oznámí-li návrhovač Soudu písemně nebo na jednání zpětvzetí návrhu, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 89 odst. 5.

Článek 75

Nevydání rozhodnutí ve věci

Pokud Soud určí, že se návrh stal bezpředmětným a že ve věci již nerozhodne, může kdykoliv bez návrhu vydat po vyslechnutí účastníků řízení usnesení s odůvodněním.

Článek 76

Zjevné důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí návrhu

Je-li Soud zjevně nepřislušný k projednání určitého návrhu nebo některých jeho návrhových žádání nebo je-li určitý návrh zcela nebo zčásti zjevně nepřipustný nebo zjevně postrádá jakýkoli právní základ, může Soud, aniž by pokračoval v řízení, rozhodnout usnesením obsahujícím odůvodnění.

Článek 77

Nepominutelné podmínky řízení

Soud může kdykoliv bez návrhu po vyslechnutí účastníků řízení posoudit, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení. Pokládá-li Soud věc za dostatečně objasněnou, může, aniž by pokračoval v řízení, rozhodnout usnesením obsahujícím odůvodnění.

Článek 78

Návrh na vydání rozhodnutí bez projednání věci samé

1. Požaduje-li některý účastník řízení, aby Soud vydal rozhodnutí o nepřipustnosti, nepřislušnosti nebo překážce, aniž by se zabýval věcí samou, předloží svůj návrh samostatným podáním. Návrh na vydání rozhodnutí o nepřipustnosti musí být předložen ve lhůtě jednoho měsíce od doručení žaloby.

Návrh musí obsahovat skutkové a právní důvody, na nichž je založen, návrhové žádání a musí k němu být přiloženy písemnosti, jichž se dovolává.

2. Jakmile je návrh podán, určí předseda druhému účastníku řízení lhůtu pro písemné předložení návrhového žádání a skutkových a právních argumentů.

Nerozhodne-li Soud jinak, projedná se návrh ústně.

3. Soud o návrhu rozhodne usnesením s odůvodněním nebo si vyhradí rozhodnout o něm spolu s věcí samou.

Zamítne-li Soud návrh nebo vyhradí-li si rozhodnout o něm spolu s věcí samou, určí předseda nové lhůty pro pokračování v řízení.

4. Spadá-li věc do příslušnosti Soudního dvora nebo Soudu prvního stupně, Soud ji postoupí Soudnímu dvoru nebo Soudu prvního stupně.

Kapitola 7

ROZSUDKY A USNESENÍ

Článek 79

Rozsudek

Rozsudek obsahuje:

- údaj o tom, že byl vydán Soudem,
- datum vyhlášení,
- jména předsedy a zúčastněných soudců s uvedením soudce zpravodaje,
- jméno vedoucího soudní kanceláře,
- označení účastníků řízení,
- jména zástupců účastníků řízení,
- návrhové žádání účastníků řízení,
- stručný popis skutkového stavu,
- odůvodnění,
- výrok včetně rozhodnutí o nákladech řízení.

Článek 80

Vyhlášení rozsudku

1. Rozsudek se vyhláší na veřejném zasedání. Účastníci řízení jsou o datu vyhlášení řádně vyrozuměni.

2. Písemné vyhotovení rozsudku podepsané předsedou, soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se opatřuje pečeti a ukládá se v kanceláři Soudu; vedoucí soudní kanceláře zajistí doručení jeho ověřeného stejnopisu všem účastníkům řízení.

3. Vedoucí soudní kanceláře uvede na písemném vyhotovení rozsudku datum jeho vyhlášení.

Článek 81**Usnesení**

1. Každé usnesení obsahuje:
 - údaj o tom, že bylo vydáno Soudem, předsedou Soudu nebo soudního kolegia,
 - datum svého vydání,
 - jméno předsedy a případně soudců zúčastněných na jeho vydání s uvedením soudce zpravodaje,
 - jméno vedoucího soudní kanceláře,
 - označení účastníků řízení,
 - jména zástupců účastníků řízení,
 - výrok, včetně případného rozhodnutí o nákladech řízení.
2. Pokud tento řád stanoví, že usnesení musí být odůvodněno, obsahuje navíc:
 - návrhové žádání účastníků řízení,
 - stručný popis skutkového stavu,
 - odůvodnění.

Článek 82**Vydání usnesení**

Písemné vyhotovení usnesení podepsané předsedou se opatřuje pečeti a ukládá se v kanceláři Soudu; vedoucí soudní kanceláře zajistí doručení jeho ověřeného stejnopisu všem účastníkům řízení.

Článek 83**Nabytí právní moci**

1. S výhradou ustanovení čl. 12 odst. 1 přílohy I statutu Soudního dvora nabývá rozsudek právní moci dnem vyhlášení.
2. S výhradou odchýlných ustanovení tohoto řádu a ustanovení čl. 12 odst. 1 přílohy I statutu Soudního dvora nabývají usnesení právní moci dnem doručení.

Článek 84**Oprava rozhodnutí**

1. Soud může bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení, byl-li tento návrh podán ve lhůtě jednoho měsíce od doručení rozhodnutí, jež má být opraveno, usnesením po vyslechnutí účastníků řízení opravit chyby v psaní, v počtech i zjevné nesprávnosti.

2. Písemné vyhotovení opravného usnesení se připojuje k písemnému vyhotovení opraveného rozhodnutí. Na toto usnesení se odkáže na okraji písemného vyhotovení opraveného rozhodnutí.

Článek 85**Nevydání rozhodnutí o nákladech řízení**

1. Nerozhodl-li Soud o nákladech řízení, může kterýkoli účastník řízení do jednoho měsíce od doručení rozhodnutí navrhnout jeho doplnění.
2. Návrh se doručuje druhému účastníku řízení, jemuž předseda určí lhůtu k písemnému vyjádření.
3. Poté, kdy toto vyjádření dojde, rozhodne Soud současně o přípustnosti i důvodnosti návrhu.

Kapitola 8**NÁKLADY ŘÍZENÍ A SOUDNÍ VÝDAJE****Článek 86****Rozhodnutí o nákladech řízení**

Soud rozhoduje o nákladech řízení v rozsudku nebo usnesení, jímž končí řízení.

Článek 87**Uložení nákladů řízení – Obecná pravidla**

1. S výhradou ostatních ustanovení této kapitoly se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
2. V souladu s požadavky ekvity může Soud rozhodnout, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží pouze částečná náhrada nákladů řízení nebo se mu náhrada nákladů řízení neuloží.

Článek 88**Náklady způsobené bezdůvodně nebo zlovolně**

Soud může uložit účastníku, a to i když měl ve věci úspěch, částečnou nebo i úplnou náhradu nákladů, odůvodňuje-li to jeho chování, včetně před zahájením řízení, zejména pokud je uvedený účastník způsobil druhému účastníku řízení bezdůvodně nebo zlovolně.

Článek 89**Uložení nákladů řízení – Zvláštní případy**

1. Je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Soud o rozdělení nákladů.

2. Pokud každý účastník řízení měl ve věci částečně úspěch i neúspěch, může Soud rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady.

3. Nebyla-li náhrada nákladů požadována, nese každý účastník řízení vlastní náklady.

4. Vedlejší účastník nese vlastní náklady.

5. Vezme-li účastník řízení svoji žalobu nebo návrh zpět, uloží se mu náhrada nákladů řízení, jestliže to druhý účastník řízení požadoval ve svém vyjádření ke zpětvzetí. Nicméně na návrh účastníka, který oznámil zpětvzetí, se náhrada nákladů uloží druhému účastníku, odůvodňuje-li to chování tohoto druhého účastníka.

6. Není-li vydáno rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení Soud podle volného uvážení.

7. Dojde-li mezi účastníky řízení k dohodě o náhradě nákladů řízení, rozhodne se o nákladech v souladu s touto dohodou.

Článek 90

Náklady vzniklé při nuceném výkonu rozhodnutí

Náklady, které vznikly účastníku řízení při nuceném výkonu rozhodnutí, mu nahradí druhý účastník řízení podle sazebníku platného ve státě, kde se takový výkon uskutečnil.

Článek 91

Nahraditelné náklady řízení

Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 94, lze přiznat náhradu těchto nákladů řízení:

- a) částek určených svědkům a znalcům na základě článku 66;
- b) výdajů vynaložených účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdajů na cestu a pobyt a odměn zástupce, jsou-li tyto výdaje nutné.

Článek 92

Spor o přiznání náhrady nákladů řízení

1. V případě sporu o částku a povahu nahraditelných nákladů řízení rozhodne na návrh dotčeného účastníka řízení a po vyjádření druhého účastníka řízení Soud, a to usnesením s odůvodněním.

V souladu s čl. 11 odst. 2 přílohy I statutu Soudního dvora nelze proti tomuto usnesení podat kasační opravný prostředek.

2. Účastníci řízení mohou pro účely výkonu rozhodnutí požádat o vyhotovení stejnopisu usnesení.

Článek 93

Úhrada

1. Pokladna Soudu a její dlužníci provádějí své platby v eurech.

2. Pokud byly náklady, které lze přiznat, vynaloženy v jiné měně, než je euro, nebo pokud úkony, které mají být uhrazeny, byly provedeny v zemi, jejíž měnou není euro, přepočít měn se provádí podle úředního směnného kursu Evropské centrální banky platného ke dni platby.

Článek 94

Soudní výdaje

Řízení před Soudem je bezplatné, s výhradou těchto ustanovení:

- a) vynaložil-li Soud náklady, kterým bylo možno předejít, zejména má-li žaloba zjevně zneužívající charakter, může účastníku řízení, který je způsobil, uložit jejich úplnou nebo částečnou náhradu, aniž by výše této náhrady mohla přesáhnout částku 2 000 eur;
- b) náklady spojené s pořizováním opisů a překladů na žádost účastníka řízení, které pokládá vedoucí soudní kanceláře za mimořádné, uhradí dotčený účastník řízení podle platného sazebníku uvedeného v článku 20.

Kapitola 9

PRÁVNÍ POMOC

Článek 95

Hmotněprávní podmínky

1. K zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti je v řízeních před Soudem poskytována právní pomoc podle následujících pravidel.

Právní pomoc kryje zcela nebo zčásti náklady spojené s pomocí a právním zastupováním před Soudem. Tyto náklady nese pokladna Soudu.

2. Každá fyzická osoba, která není z důvodu své hospodářské situace zcela nebo zčásti schopna nést náklady uvedené v odstavci 1, má právo na poskytnutí právní pomoci.

Hospodářská situace se hodnotí s ohledem na objektivní faktory, jako jsou příjmy, majetek a rodinná situace.

3. Právní pomoc bude odmítnuta, pokud se žaloba, pro kterou je žádána, jeví zjevně nepřipustnou nebo zjevně neopodstatněnou.

Článek 96

Procesněprávní podmínky

1. Právní pomoc může být požadována před nebo po podání žaloby.

Žádost je vyňata z povinnosti být zastoupen advokátem.

2. K žádosti se přikládají všechny informace a doklady umožňující zhodnotit hospodářskou situaci žadatele, například osvědčení příslušného vnitrostátního orgánu potvrzující tuto hospodářskou situaci.

Je-li žádost podána před podáním žaloby, musí žadatel stručně vyložit předmět zamýšlené žaloby, skutkové okolnosti případu a argumentaci na podporu žaloby. K žádosti musí být přiloženy doklady v tomto ohledu.

3. Soud může stanovit v souladu s článkem 120, že pro podání žádosti o právní pomoc musí být použit formulář.

nesmí výlohy a odměna advokáta v zásadě překročit. Může být stanoven příspěvek dotyčné osoby na úhradu nákladů uvedených v čl. 95 odst. 1 s přihlédnutím k její hospodářské situaci.

4. Podání žádosti o právní pomoc staví lhůtu stanovenou pro podání žaloby až do doručení usnesení o rozhodnutí o této žádosti nebo, v případech uvedených v druhém pododstavci odst. 3, usnesení o určení advokáta pověřeného zastupováním žadatele.

5. Změní-li se v průběhu řízení podmínky, na jejichž základě byla právní pomoc poskytnuta, předseda může kdykoli bez návrhu nebo na návrh po vyslechnutí dotčené osoby právní pomoc odejmout. Může tuto otázku předat Soudu.

Usnesení o odejmutí právní pomoci musí obsahovat odůvodnění.

6. Proti usnesením vydaným na základě tohoto článku nelze podat opravný prostředek.

Článek 97

Řízení

1. Před rozhodnutím o žádosti o právní pomoc Soud vyzve druhého účastníka řízení k předložení písemného vyjádření, s výjimkou případu, kdy je s přihlédnutím k předloženým skutečnostem zřejmé, že podmínky stanovené čl. 95 odst. 2 nejsou splněny nebo že jsou splněny podmínky odstavce 3 téhož článku.

2. O žádosti o právní pomoc rozhodne usnesením předseda Soudu nebo, byla-li již věc přidělena senátu, předseda. Může tuto otázku předat Soudu.

Usnesení o zamítnutí právní pomoci musí obsahovat odůvodnění.

3. V usnesení o poskytnutí právní pomoci musí být určen advokát, který bude zastupovat dotčenou osobu.

Nezvolila-li si dotčená osoba advokáta sama nebo není-li namíste přijmout její volbu, zašle vedoucí soudní kanceláře usnesení o poskytnutí právní pomoci a kopii žádosti příslušnému orgánu dotčeného členského státu uvedenému v příloze II doplňkového řádu k jednacímú řádu Soudního dvora. Advokát pověřený zastupováním bude určen s přihlédnutím k návrhům předloženým tímto orgánem.

V usnesení o poskytnutí právní pomoci může být uvedena částka, která má být zaplacená advokátovi pověřenému zastupováním dotyčné osoby, nebo stanovena horní hranice, kterou

Článek 98

Zálohy – Hrazení nákladů řízení

1. V případě poskytnutí právní pomoci může předseda na návrh advokáta dotčené osoby rozhodnout o poskytnutí zálohy advokátovi.

2. Ponese-li příjemce právní pomoci na základě rozhodnutí, jímž se končí řízení, vlastní náklady řízení, předseda stanoví výlohy a odměnu advokáta, které ponese pokladna Soudu, usnesením s odůvodněním, proti kterému nelze podat opravný prostředek. Může tuto otázku předat Soudu.

3. Uloží-li Soud v rozhodnutí, jímž se končí řízení, náhradu nákladů řízení příjemce právní pomoci druhému účastníku řízení, tento účastník řízení je povinen uhradit pokladně Soudu zálohy vyplacené z titulu pomoci.

V případě námitek nebo nevyhoví-li účastník řízení žádosti vedoucího soudní kanceláře o úhradu těchto záloh, rozhodne předseda usnesením s odůvodněním, proti kterému nelze podat opravný prostředek. Předseda může tuto otázku předat Soudu.

4. Nemá-li příjemce právní pomoci úspěch ve věci, může Soud v souladu s požadavky ekvity nařídit v rámci rozhodování o nákladech řízení v rozhodnutí, jímž se řízení končí, že některý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení nebo že tyto náklady ponese zcela nebo zčásti pokladna Soudu z titulu právní pomoci.

Kapitola 10

nebo se uskutečnilo určité jednání, nezapočítá se do běhu lhůty den, v němž ke skutečnosti nebo jednání došlo;

DORUČOVÁNÍ

Článek 99

Doručování

1. Doručování stanovené tímto řádem zajišťuje vedoucí soudní kanceláře:

- uvedl-li příjemce doručovací adresu v místě sídla Soudu, doporučeně s doručenkou, nebo osobně předáním proti potvrzení o převzetí, nebo,
- pokud v souladu s čl. 35 odst. 3 nebo čl. 39 odst. 1 druhým pododstavcem dal příjemce souhlas k doručování určitým technickým prostředkem, jímž Soud disponuje, tímto technickým prostředkem.

Stejnopisy písemností určených k doručení jsou vyhotovovány a ověřovány vedoucím soudní kanceláře kromě případů, kdy tyto stejnopisy předložili sami účastníci řízení v souladu s čl. 34 odst. 1 druhým pododstavcem.

2. Je-li to nutné z technických důvodů souvisejících zejména s rozsáhlostí písemnosti nebo je-li doručovanou písemností rozsudek nebo usnesení, je písemnost doručena, neuvedl-li příjemce adresu pro doručování, na jeho adresu v souladu s postupem stanoveným v odstavci 1 první odrážce. Příjemce je o tom vyrozuměn telefaxem nebo jakýmkoli jiným technickým prostředkem, jímž Soud disponuje. Doporučená poštovní zásilka se pak považuje za předanou příjemci desátý den po svém podání na poště v místě sídla Soudu, ledaže doručena osvědčuje, že zásilka byla přijata jiného dne, nebo ledaže příjemce uvědomí vedoucího soudní kanceláře ve lhůtě tří týdnů od vyrozumění telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, že mu doručovaná zásilka nedošla.

Kapitola 11

LHŮTY

Článek 100

Počítání lhůt – Jednotná lhůta z důvodu vzdálenosti

1. Procesní lhůty uvedené ve Smlouvách o ES a o ESAE, ve statutu Soudního dvora i v tomto řádu se počítají takto:

- a) je-li lhůta vyjádřena ve dnech, týdnech, měsících nebo letech počítána od okamžiku, kdy nastala určitá skutečnost

- b) lhůta vyjádřená v týdnech, měsících nebo letech končí uplynutím dne, který se v posledním týdnu, měsíci nebo roce svým označením nebo číslem shoduje se dnem, kdy nastala skutečnost nebo se uskutečnilo jednání, od nichž se lhůta počítá. Není-li v případě lhůty vyjádřené v měsících nebo letech v posledním měsíci den, který je pro uplynutí lhůty rozhodný, končí lhůta uplynutím posledního dne uvedeného měsíce;

- c) je-li lhůta vyjádřena v měsících a ve dnech, počítají se nejprve celé měsíce a poté dny;

- d) lhůty zahrnují úřední svátky, neděle a soboty;

- e) lhůty nepřestávají běžet po dobu soudních prázdnin.

2. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděle nebo úřední svátek, končí lhůta uplynutím nejbližšího následujícího pracovního dne.

Na Soud se vztahuje seznam úředních svátků sestavený Soudním dvorem zveřejněný v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Procesní lhůty se prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.

Článek 101

Prodloužení – Udělení podpisového práva

1. Lhůty stanovené na základě tohoto řádu může prodloužit ten, kdo je stanovil.

2. Předseda může udělit vedoucímu soudní kanceláře podpisové právo pro stanovení některých lhůt, které mu přísluší na základě tohoto řádu určit, nebo pro jejich prodloužení.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ DRUHY ŘÍZENÍ

Kapitola 1

ODKLAD PROVÁDĚNÍ NEBO NUCENÉHO VÝKONU A JINÁ
PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

Článek 102

Návrh na předběžná opatření

1. Návrh na odklad provádění aktu orgánu podle článku 242 Smlouvy o ES a článku 157 Smlouvy o ESAE je přípustný pouze tehdy, napadl-li navrhovatel dotyčný akt u Soudu žalobou.

Návrh na kterékoli z ostatních předběžných opatření uvedených v článku 243 Smlouvy o ES a článku 158 Smlouvy o ESAE je přípustný pouze tehdy, je-li podán účastníkem řízení ve věci, kterou Soud projednává, a souvisí-li s touto věcí.

Tyto návrhy mohou být předkládány od okamžiku podání stížnosti upravené v čl. 90 odst. 2 služebního řádu za podmínek stanovených v čl. 91 odst. 4 uvedeného služebního řádu.

2. Návrhy uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření.

3. Návrh se předkládá samostatným podáním a v souladu s články 34 a 35.

Článek 103

Pravomoc předsedy Soudu

1. O návrzích předkládaných na základě čl. 102 odst. 1 rozhoduje předseda Soudu.

2. V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Soudu jej nahradí jiný soudce za podmínek stanovených v rozhodnutí Soudu, které se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 104

Řízení

1. Návrh se doručuje druhému účastníku řízení, jemuž předseda Soudu určí krátkou lhůtu k písemnému nebo ústnímu vyjádření.

2. Předseda Soudu případně nařídí organizační procesní opatření a důkazní opatření.

3. Předseda Soudu může vyhovět návrhu dříve, než druhý účastník řízení předloží své vyjádření. Toto rozhodnutí může být později změněno nebo zrušeno, a to i bez návrhu.

Článek 105

Rozhodnutí o předběžných opatřeních

1. O návrhu se rozhoduje usnesením obsahujícím odůvodnění.

2. Výkon usnesení může být podmíněn tím, že navrhovatel složí jistinu, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem.

3. V usnesení může být označen den, jímž předběžné opatření pozbývá účinků. Není-li takový den označen, pozbývá předběžné opatření účinků vyhlášením rozsudku, jímž se končí řízení.

4. Usnesení má pouze předběžnou povahu a nikterak nepředbíhá rozhodnutí Soudu v hlavním řízení.

Článek 106

Změna okolností

Usnesení může být na návrh účastníka řízení v důsledku změny okolností kdykoliv změněno nebo zrušeno.

Článek 107

Nový návrh

Zamítnutí návrhu na předběžné opatření nebrání účastníku řízení, který jej podal, v podání dalšího návrhu založeného na nových skutečnostech.

Článek 108

Odklad nuceného výkonu rozhodnutí

Ustanovení této kapitoly se použijí na návrhy na odklad nuceného výkonu rozhodnutí aktu orgánu, které byly podány na základě článků 244 a 256 Smlouvy o ES a článků 159 a 164 Smlouvy o ESAE.

V usnesení, kterým se návrhu vyhovuje, se případně označí den, kdy předběžné opatření pozbývá účinků.

Kapitola 2

VSTUP VEDLEJŠÍHO ÚČASTNÍKA DO ŘÍZENÍ

Článek 109

Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení

1. Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení musí být podán ve lhůtě čtyř týdnů ode dne zveřejnění oznámení uvedeného v čl. 37 odst. 2.
2. Návrh musí obsahovat:
 - a) označení věci;
 - b) označení hlavních účastníků řízení;
 - c) jméno (název) a bydliště (sídlo) vedlejšího účastníka;
 - d) doručovací adresu vedlejšího účastníka řízení v místě sídla Soudu nebo uvedení technického prostředku, jímž Soud disponuje, s jehož užitím k přijímání všech doručovaných písemností zástupce vedlejšího účastníka řízení souhlasí;
 - e) návrhové žádání vedlejšího účastníka, které směřuje k podpoře nebo k zamítnutí návrhového žádání žalobce;
 - f) popis okolností zakládajících právo vstoupit do řízení na základě čl. 40 druhého pododstavce statutu Soudního dvora nebo zvláštního ustanovení.
3. Použijí se ustanovení článků 34 a 35.
4. Vedlejší účastník musí být zastoupen v souladu s ustanoveními článku 19 statutu Soudního dvora.
5. Návrh na vstup do řízení se doručuje účastníkům řízení, aby jim bylo umožněno předložit písemná nebo ústní vyjádření a uvést případně kanceláři Soudu písemnosti, které považují za tajné nebo důvěrné, a jejichž předání vedlejším účastníkům si proto nepřejí.
6. Předseda rozhoduje o návrhu usnesením nebo předá návrh k rozhodnutí Soudu. V případě zamítnutí návrhu musí usnesení obsahovat odůvodnění.

Článek 110

Podmínky vstupu vedlejšího účastníka do řízení

1. Je-li povolen vstup vedlejšího účastníka do řízení, určí předseda lhůtu, v níž vedlejší účastník může předložit spis vedlejšího účastníka.
2. Vedlejší účastník obdrží veškeré procesní písemnosti, které byly doručeny účastníkům řízení. Na žádost účastníka však předseda může vyloučit předání tajných nebo důvěrných písemností.

3. Spis vedlejšího účastníka musí obsahovat:
 - a) návrhové žádání vedlejšího účastníka;
 - b) důvody a argumenty vedlejšího účastníka;
 - c) označení případných důkazů.

4. Návrhové žádání vedlejšího účastníka je přípustné pouze tehdy, směřuje-li k úplné nebo částečné podpoře návrhového žádání jednoho z účastníků řízení.

5. Po doručení spisu vedlejšího účastníka určí předseda lhůtu, v níž se účastníci řízení mohou k tomuto spisu písemně vyjádřit, nebo účastníky řízení vyzve, aby se k němu vyjádřili během ústní části řízení.

6. Pro účely tohoto řádu se vedlejší účastník považuje za účastníka řízení, není-li stanoveno jinak.

Článek 111

Výzva ke vstupu do řízení

1. Předseda může v kterémkoli stadiu řízení po vyslechnutí účastníků řízení vyzvat kteroukoli osobu, kterýkoli orgán nebo kterýkoli členský stát, jež jsou řešením sporu dotčeny, aby Soudu sdělily, zda si přejí vstoupit do řízení. Oznámení uvedené v čl. 37 odst. 2 je uvedeno ve výzvě.

2. Oznámi-li dotyčná osoba, orgán nebo členský stát Soudu ve lhůtě určené předsedou, že si přeje vstoupit do řízení, předseda o tom vyrozumí účastníky řízení, aby jim umožnil uvést případně kanceláři Soudu písemnosti, které považují za tajné nebo důvěrné, a jejichž předání dotyčné osobě, orgánu nebo členskému státu si proto nepřejí.

Použijí se ustanovení čl. 110 odst. 2.

3. Dotyčná osoba, orgán nebo členský stát předloží spis vedlejšího účastníka ve lhůtě jednoho měsíce ode dne předání procesních písemností.

Použijí se ustanovení článků 34 a 35, čl. 109 odst. 2 písm. a) až e) a odst. 4 a čl. 110 odst. 3 až 6.

Kapitola 3

KASAČNÍ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY A VĚCI VRÁCENÉ PO ZRUŠENÍ

Článek 112

Podmínky pro podání kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Soudu

Za podmínek stanovených v člancích 9 až 12 přílohy I statutu Soudního dvora lze k Soudu prvního stupně podat kasační opravný prostředek proti rozsudkům a usnesením Soudu.

Článek 113

Vrácení věci po zrušení – Přidělení vrácené věci

1. Pokud Soud prvního stupně poté, co zrušil rozsudek nebo usnesení Soudu, vrátí věc Soudu na základě článku 13 přílohy I statutu Soudního dvora, je řízení před Soudem zahájeno rozsudkem o vrácení.

2. Předseda Soudu přidělí věc buď soudnímu kolegiu, které vydalo zrušené rozhodnutí, nebo jinému soudnímu kolegiu.

Bylo-li však zrušené rozhodnutí vydáno samosoudcem, předseda Soudu přidělí věc senátu, v němž zasedají tři soudci, jehož členem není uvedený soudce.

Článek 114

Projednání vrácené věci

1. Žalobce může do dvou měsíců od doručení rozsudku Soudu prvního stupně podat písemné vyjádření.

2. Žalovaný může do měsíce poté, kdy mu bylo doručeno vyjádření žalobce, podat písemné vyjádření. Lhůta, kterou má žalovaný k jeho předložení, nesmí být v žádném případě kratší než dva měsíce ode dne, kdy mu byl doručen rozsudek Soudu prvního stupně.

3. Vedlejší účastník může do měsíce poté, co mu byla současně doručena písemná vyjádření žalobce a žalovaného, podat písemné vyjádření. Lhůta, kterou má vedlejší účastník k jeho předložení, nesmí být v žádném případě kratší než dva měsíce ode dne, kdy mu byl doručen rozsudek Soudu prvního stupně.

4. Odchylně od ustanovení odstavců 1 až 3, nebyla-li písemná část řízení před Soudem v době vydání rozsudku o vrácení věci Soudu ukončena, pokračuje řízení ve stadiu, ve kterém se nacházelo, prostřednictvím organizačních procesních opatření přijatých Soudem.

5. Odůvodňují-li to okolnosti, může Soud povolit doplňující písemná vyjádření.

6. Řízení se vede podle ustanovení hlavy II tohoto řádu.

Článek 115

Náklady

Soud rozhoduje o nákladech souvisejících s řízeními zahájenými před ním a s řízením o kasačním opravném prostředku před Soudem prvního stupně.

Kapitola 4

ROZSUDEK PRO ZMEŠKÁNÍ A ODPOR

Článek 116

Řízení

1. Jestliže žalovaný, proti němuž byla řádně vznesena žaloba, nepředloží žalobní odpověď ve stanovené formě a lhůtě, může žalobce navrhnout vydání rozsudku pro zmeškání.

Návrh se doručuje žalovanému. Soud může rozhodnout o zahájení ústní části řízení o návrhu.

2. Dříve, než vydá rozsudek pro zmeškání, přezkoumá Soud, zda je žaloba přípustná, zda byly splněny veškeré formální náležitosti a zda se návrhové žádání jeví opodstatněným. Může nařídít dokazování.

3. Rozsudek pro zmeškání je vykonatelný.

Soud však může pozastavit jeho výkon do doby, než rozhodne o odporu podaném podle odstavce 4, nebo výkon rozhodnutí podmínit složením jistoty, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem; jistota se vrací, nebyl-li odpor podán anebo byl-li zamítnut.

4. Proti rozsudku pro zmeškání lze podat odpor.

Odpor musí být podán do jednoho měsíce od doručení rozsudku.

Odpor musí splňovat formální náležitosti stanovené v článcích 34 a 35.

5. Po doručení odporu určí předseda soudního kolegia druhému účastníku řízení lhůtu k písemnému vyjádření.

V dalším průběhu řízení se použije hlava II tohoto řádu.

6. Soud rozhodne rozsudkem, proti kterému je další odpor nepřipustný. Písemné vyhotovení tohoto rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení rozsudku pro zmeškání. Na rozsudek vydaný k odporu se odkáže na okraji písemného vyhotovení rozsudku pro zmeškání.

Kapitola 5

MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 117

Námítka třetí osoby

1. V souladu s článkem 42 statutu Soudního dvora mohou třetí osoby vznést námitku proti rozhodnutí, jestliže toto rozhodnutí poškozuje jejich práva a jestliže bylo vydáno bez jejich účasti.

Bylo-li napadené rozhodnutí zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*, musí být námitka podána do dvou měsíců po zveřejnění.

2. Na námitku třetí osoby se použijí ustanovení článků 34 a 35; námitka musí dále:

- a) označit napadené rozhodnutí;
- b) uvést, v čem napadené rozhodnutí poškozuje práva třetí osoby;
- c) uvést důvody, pro něž se třetí osoba nemohla zúčastnit hlavního řízení před Soudem.

Námitka se podává proti všem účastníkům hlavního řízení.

Námitka třetí osoby se přidělí soudnímu kolegiu, které vydalo napadené rozhodnutí.

3. Napadené rozhodnutí se pozmění v rozsahu, v němž se vyhová námitce třetí osoby.

Písemné vyhotovení rozsudku vydaného k námitce třetí osoby se připojí k písemnému vyhotovení napadeného rozhodnutí. Na rozsudek vydaný k námitce třetí osoby se odkáže na okraji písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí.

4. Je-li rozhodnutí Soudu napadeno kasačním opravným prostředkem u Soudu prvního stupně a zároveň je proti němu podána námitka třetí osoby u Soudu, může Soud po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Soudu prvního stupně.

5. Na návrh třetí osoby lze odložit výkon napadeného rozhodnutí. Použijí se ustanovení hlavy III kapitoly 1.

Článek 118

Výklad rozhodnutí Soudu

1. V souladu s článkem 43 statutu Soudního dvora je v případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozhodnutí Soud příslušný podat jeho výklad na žádost kteréhokoli účastníka řízení nebo orgánu Společenství, jestliže prokáže, že má na věci oprávněný zájem.

Žádost o výklad nepodléhá žádným lhůtám.

2. Na žádost o výklad se použijí články 34 a 35; žádost musí dále:

- a) označit dotyčné rozhodnutí;
- b) uvést části textu, jejichž výklad je požadován.

Žádost se podává proti všem účastníkům řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výklad se žádá.

Žádost o výklad rozsudku je přidělena soudnímu kolegiu, které vydalo rozhodnutí, které je předmětem uvedené žádosti.

3. Soud rozhodne rozsudkem poté, kdy poskytne účastníkům řízení příležitost k vyjádřením.

Písemné vyhotovení rozsudku se připojuje k písemnému vyhotovení vykládaného rozhodnutí. Na rozsudek provádějící výklad se odkáže na okraji písemného vyhotovení vykládaného rozhodnutí.

4. Je-li rozhodnutí Soudu napadeno kasačním opravným prostředkem u Soudu prvního stupně a zároveň je k němu podána u Soudu žádost o výklad, může Soud po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Soudu prvního stupně.

Článek 119

Obnova řízení

1. Obnovu řízení lze v souladu s článkem 44 statutu Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vyhlášením nebo přijetím rozhodnutí nebyly známy Soudu ani účastníku řízení, který o obnovu žádá.

Aniž by tím byla dotčena desetiletá lhůta stanovená v čl. 44 třetím pododstavci statutu Soudního dvora, obnovu řízení lze navrhnout do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnosti, na níž je návrh založen.

2. Na návrh na obnovu řízení se použijí ustanovení článků 34 a 35; návrh musí dále označit:

- a) napadené rozhodnutí;
- b) body, v nichž je rozhodnutí napadáno;
- c) skutečnosti, na nichž je návrh založen;
- d) důkazní prostředky, jež mají prokázat existenci skutečností odůvodňujících obnovu řízení a dodržení lhůt uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Návrh na obnovu řízení se podává proti všem účastníkům řízení ve věci, v níž bylo vydáno napadené rozhodnutí.

Návrh na obnovu řízení se přidělí soudnímu kolegiu, které vydalo napadené rozhodnutí.

3. Soud rozhodne rozsudkem o přípustnosti návrhu s ohledem na písemná vyjádření účastníků řízení.

Shledá-li Soud, že návrh je přípustný, projedná se návrh ústně, nerozhodne-li Soud jinak. Soud rozhodne rozsudkem.

Písemné vyhotovení nového rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení původního rozhodnutí. Na nový rozsudek se odkáže na okraji písemného vyhotovení původního rozhodnutí.

4. Je-li rozhodnutí Soudu napadeno kasačním opravným prostředkem u Soudu prvního stupně a zároveň je proti němu podán návrh na obnovu řízení u Soudu, může Soud po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Soudu prvního stupně.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 120

Praktické pokyny Soudu

Soud může vydat praktické pokyny zejména k přípravě a průběhu ústního jednání před ním, ke smírnému narovnání sporů, jakož i k úpravě a předkládání spisů a písemných vyjádření účastníků řízení.

V Lucemburku dne 25. července 2007.

Vedoucí soudní kanceláře

W. HAKENBERG

Článek 121

Zveřejnění jednacího řádu

Tento jednací řád, který je závazný v jednacích jazycích uvedených v jednacím řádu Soudu prvního stupně, bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*. Vstoupí v platnost prvním dnem třetího měsíce po svém zveřejnění.

Článek 122

Přechodná ustanovení k nákladům řízení

Ustanovení hlavy II kapitoly 8 týkající se nákladů řízení a soudních výdajů se použijí pouze na věci zahájené před Soudem, a to po vstupu tohoto řádu v platnost.

Příslušná ustanovení jednacího řádu Soudu prvního stupně se i nadále použijí obdobně na věci projednávané před Soudem před tímto datem.

Předseda

P.J. MAHONEY

Obsah

ÚVODNÍ USTANOVENÍ	2
Článek 1 Definice	2
HLAVA I ORGANIZACE SOUDU	2
Kapitola 1 PŘESED A ČLENOVÉ SOUDU	2
Článek 2 Funkční období soudce	2
Článek 3 Složení přísahy	2
Článek 4 Odvolání a pozbytí funkce soudce	2
Článek 5 Pořadí	3
Článek 6 Volba předsedy Soudu	3
Článek 7 Pravomoci předsedy Soudu	3
Článek 8 Nahrazení předsedy Soudu	3
Kapitola 2 SOUDNÍ KOLEGIA	3
Článek 9 Soudní kolegia	3
Článek 10 Zřizování senátů	3
Článek 11 Předsedové senátů	3
Článek 12 Běžné soudní kolegium – Přidělování věcí senátům	4
Článek 13 Předání věci k projednání a rozhodnutí plénu nebo senátu, v němž zasedá pět soudců	4
Článek 14 Předání věci k projednání a rozhodnutí samosoudci	4
Kapitola 3 SOUDNÍ KANCELÁŘ A OBSLUŽNÉ ÚTVARY	4
Oddíl 1 – Soudní kancelář	4
Článek 15 Jmenování vedoucího soudní kanceláře	4
Článek 16 Ukončení funkce vedoucího soudní kanceláře	4
Článek 17 Náměstek vedoucího soudní kanceláře	4
Článek 18 Nepřítomnost nebo překážka na straně vedoucího soudní kanceláře	4
Článek 19 Funkce vedoucího soudní kanceláře	5
Článek 20 Vedení rejstříku	5
Oddíl 2 – Obslužné útvary	5
Článek 21 Úředníci a ostatní zaměstnanci	5
Článek 22 Správa a finanční řízení Soudu	5
Kapitola 4 ČINNOST SOUDU	5
Článek 23 Den, hodina a místo zasedání Soudu	5
Článek 24 Počet soudců potřebný pro usnášeníschopnost	5

Článek 25	Nepřítomnost či překážka na straně soudce	5
Článek 26	Nepřítomnost nebo překážka na straně soudce senátu, v němž zasedá pět soudců, před jednáním	6
Článek 27	Porada	6
Článek 28	Soudní prázdniny	6
Kapitola 5	JAZYKOVÝ REŽIM	6
Článek 29	Jazykový režim	6
Kapitola 6	PRÁVA A POVINNOSTI ZÁSTUPCŮ ÚČASTNÍKŮ ŘÍZENÍ	6
Článek 30	Výsady, imunity a výhody	6
Článek 31	Postavení zástupců účastníků řízení	7
Článek 32	Vyloučení z řízení	7
HLAVA II	ŘÍZENÍ	7
Kapitola 1	PÍSEMNÁ ČÁST ŘÍZENÍ	7
Článek 33	Obecná ustanovení	7
Článek 34	Doručování podání	7
Článek 35	Žaloba	8
Článek 36	Odstranění vad	8
Článek 37	Doručování žaloby a oznámení v Úředním věstníku	8
Článek 38	Počáteční přidělení věci soudnímu kolegiu	8
Článek 39	Žalobní odpověď	8
Článek 40	Předání Radě a Komisi	9
Článek 41	Druhá výměna spisů	9
Článek 42	Označení nových důkazů	9
Článek 43	Nové důvody	9
Článek 44	Dokumenty a písemnosti – Důvěrnost – Anonymita	9
Článek 45	Předběžná zpráva	9
Článek 46	Souvislost věcí – Spojení věcí	9
Článek 47	Pořadí vyřizování věcí	10
Kapitola 2	ÚSTNÍ ČÁST ŘÍZENÍ	10
Článek 48	Konání jednání	10
Článek 49	Den jednání	10
Článek 50	Nepřítomnost účastníků řízení na jednání	10
Článek 51	Průběh jednání	10
Článek 52	Skončení ústní části řízení	10

	Článek 53	Protokol o jednání	10
Kapitola 3		ORGANIZAČNÍ PROCESNÍ OPATŘENÍ A DŮKAZNÍ OPATŘENÍ	10
	Článek 54	Obecná ustanovení	10
		Oddíl 1 – Organizační procesní opatření	11
	Článek 55	Účel a druhy	11
	Článek 56	Řízení	11
		Oddíl 2 – Důkazní opatření	11
	Článek 57	Druhy důkazních opatření	11
	Článek 58	Řízení	11
		Oddíl 3 – Předvolávání a výslech svědků a znalců	11
	Článek 59	Předvolávání svědků	11
	Článek 60	Výslech svědků	12
	Článek 61	Povinnosti svědků	12
	Článek 62	Znalecký posudek	12
	Článek 63	Přísaha	12
	Článek 64	Nepravdivé svědectví – Nepravdivé prohlášení znalce	13
	Článek 65	Odmítnutí svědka či znalce	13
	Článek 66	Náhrada výdajů – Náhrady	13
	Článek 67	Dožádání	13
Kapitola 4		SMÍRNÉ NAROVNÁNÍ SPORŮ	13
	Článek 68	Podmínky	13
	Článek 69	Dohoda účastníků řízení	14
	Článek 70	Smírné narovnání a soudní řízení	14
Kapitola 5		PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ A ROZHODNUTÍ SOUDU O UPUŠTĚNÍ OD PROJEDNÁNÍ VĚCI VE PROSPĚCH SOUDNÍHO DVORA A SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ	14
	Článek 71	Podmínky pro přerušení a řízení	14
	Článek 72	Délka trvání a účinky přerušení řízení	14
	Článek 73	Upuštění od projednání věci	14
Kapitola 6		ZPĚTVZETÍ NÁVRHU, NEROZHODNUTÍ VE VĚCI A NÁMITKY A PŘEKÁŽKY V PRŮBĚHU ŘÍZENÍ	15
	Článek 74	Zpětvzetí návrhu	15
	Článek 75	Nevydání rozhodnutí ve věci	15
	Článek 76	Zjevné důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí návrhu	15
	Článek 77	Nepominutelné podmínky řízení	15

Článek 78	Návrh na vydání rozhodnutí bez projednání věci samé	15
Kapitola 7	ROZSUDKY A USNESENÍ	15
Článek 79	Rozsudek	15
Článek 80	Vyhlášení rozsudku	15
Článek 81	Usnesení	16
Článek 82	Vydání usnesení	16
Článek 83	Nabytí právní moci	16
Článek 84	Oprava rozhodnutí	16
Článek 85	Nevydání rozhodnutí o nákladech řízení	16
Kapitola 8	NÁKLADY ŘÍZENÍ A SOUDNÍ VÝDAJE	16
Článek 86	Rozhodnutí o nákladech řízení	16
Článek 87	Uložení nákladů řízení – Obecná pravidla	16
Článek 88	Náklady způsobené bezdůvodně nebo zlovolně	16
Článek 89	Uložení nákladů řízení – Zvláštní případy	16
Článek 90	Náklady vzniklé při nuceném výkonu rozhodnutí	17
Článek 91	Nahraditelné náklady řízení	17
Článek 92	Spor o přiznání náhrady nákladů řízení	17
Článek 93	Úhrada	17
Článek 94	Soudní výdaje	17
Kapitola 9	PRÁVNÍ POMOC	17
Článek 95	Hmotněprávní podmínky	17
Článek 96	Procesněprávní podmínky	18
Článek 97	Řízení	18
Článek 98	Zálohy – Hrazení nákladů řízení	18
Kapitola 10	DORUČOVÁNÍ	19
Článek 99	Doručování	19
Kapitola 11	LHŮTY	19
Článek 100	Počítání lhůt – Jednotná lhůta z důvodu vzdálenosti	19
Článek 101	Prodloužení – Udělení podpisového práva	19
HLAVA III	ZVLÁŠTNÍ DRUHY ŘÍZENÍ	20
Kapitola 1	ODKLAD PROVÁDĚNÍ NEBO NUCENÉHO VÝKONU A JINÁ PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ	20
Článek 102	Návrh na předběžná opatření	20
Článek 103	Pravomoc předsedy Soudu	20

Článek 104	Řízení	20
Článek 105	Rozhodnutí o předběžných opatřeních	20
Článek 106	Změna okolností	20
Článek 107	Nový návrh	20
Článek 108	Odklad nuceného výkonu rozhodnutí	20
Kapitola 2	VSTUP VEDLEJŠÍHO ÚČASTNÍKA DO ŘÍZENÍ	21
Článek 109	Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení	21
Článek 110	Podmínky vstupu vedlejšího účastníka do řízení	21
Článek 111	Výzva ke vstupu do řízení	21
Kapitola 3	KASAČNÍ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY A VĚCI VRÁCENÉ PO ZRUŠENÍ	21
Článek 112	Podmínky pro podání kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Soudu	21
Článek 113	Vrácení věci po zrušení – Přidělení vrácené věci	22
Článek 114	Projednání vrácené věci	22
Článek 115	Náklady	22
Kapitola 4	ROZSUDEK PRO ZMEŠKÁNÍ A ODPOR	22
Článek 116	Řízení	22
Kapitola 5	MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY	22
Článek 117	Námítka třetí osoby	22
Článek 118	Výklad rozhodnutí Soudu	23
Článek 119	Obnova řízení	23
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ		24
Článek 120	Praktické pokyny Soudu	24
Článek 121	Zveřejnění jednacího řádu	24
Článek 122	Přechodná ustanovení k nákladům řízení	24
Obsah		25